

Εορτάστηκε η 107η επέτειος της απελευθέρωσης της Βεροίας

[Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμpanίας](#)

Εορτάστηκε σήμερα με λαμπρότητα στην Ιερά Μητρόπολη Βεροίας, Ναούσης και Καμpanίας η Σύναξη πάντων των εν Βεροία διαλαμπάντων Αγίων και η 107η επέτειος της απελευθέρωσης της πόλεως.

Το πρωί στον Παλαιό Ιερό Μητροπολιτικό Ναό των Αγίων Αποστόλων Παύλου και Πέτρου Βεροίας τελέστηκε Όρθρος και Αρχιερατική Θεία Λειτουργία ιερουργούντος του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Βεροίας, Ναούσης και Καμpanίας κ. Παντελεήμονος ο οποίος κήρυξε και τον θείο λόγο.

Στο τέλος τελέστηκε Δοξολογία από τους Σεβασμιωτάτους Μητροπολίτες Βεροίας κ. Παντελεήμονα και Δράμας κ. Παύλο, με την παρουσία του Υφυπουργού

Οικονομικών κ. Απόστολου Βεσυρόπουλου και των τοπικών πολιτικών και στρατιωτικών αρχών.

Ακολούθησε η εκφώνηση του πανηγυρικού της ημέρας εντός του Ιερού Ναού, τρισάγιο και κατάθεση στεφάνων στο ηρώο της πόλεως και μαθητική-στρατιωτική παρέλαση.

Για τις φωτογραφίες πατήστε [εδώ](#)

EleytheriaVerias2019 4

Image not found or type unknown

Η ΟΜΙΛΙΑ ΤΟΥ ΣΕΒ. ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΒΕΡΟΙΑΣ

Ένας από τούς πιό λαμπρούς και φωτεινούς σταθμούς στή μα-κράι-ωνη ιστορία τής πόλεώς μας είναι ή σημερινή ήμέρα, ή ήμέρα τών έλευθερίων της από τόν πολύ-χρο-νο τουρκικό ζυγό.

Είναι ή ήμέρα κατά τήν όποία ή πόλη και όλοι οί κάτοικοί της μέ αισθήματα άνεκκλήτητης χαρᾶς και ένθουσιασμοῦ υποδέχθηκαν μέ ση-μαῖες και λάβαρα τόν έλληνικό στρατό, πού είσηλθε για νά τούς χαρίσει και πάλι, μετά από πεντα-κόσια σχεδόν χρόνια σκλαβιάς, τήν έλευθερία και νά τούς άπαλλάξει από τήν καταδυναστευση τοῦ άλ-λό-θρησκου τυράννου.

Είναι ή ήμέρα κατά τήν όποία στρέφουμε τό βλέμμα στό παρελ-θόν και μνημονεύουμε όλους εκείνους οί όποιοι έργάσθηκαν, άγωνίσθηκαν και θυσιάσθηκαν για νά έρθει ή ήμέρα τής έλευθερίας.

Είναι ή ήμέρα κατά τήν όποία στρέ--φουμε μέ εύγνωμοσύνη τόν νοῦ μας σέ εκείνους πού κράτησαν μέ κόπους και θυσίες πολλές, μέ ιδρωῶτα και αίμα, χωρίς νά υπολο-γίσουν τό τίμημα, χωρίς νά υπολο-γίσουν τή ζωή τους, τό Γένος μας ὄρθιο μέσα στά χρόνια τής σκλα-βιάς.

Ποιοί ἦταν ὁμως αὐτοί;

Ἦταν ή Ἐκκλησία, οί κληρικοί και οί μοναχοί μας, πού κράτησαν ζω-ντανή τήν ὀρθόδοξη πίστη και συνέβαλαν μαζί μέ τούς δασκά-λους στή διατήρηση τής γλώσσας και τής έθνικῆς συνειδήσεως στίς ψυχές τών υποδούλων Ἑλλήνων.

Ήταν οι μητέρες μας που φύτευ-σαν στην ψυχή των παιδιών τους μαζί με την αγάπη στον Θεό και την Παναγία, την ελληνική παρά-δοση και την ελπίδα για την έλευ-θερία.

Ήταν οι πατέρες μας που άγω-νίσθησαν με κάθε τρόπο και κάθε μέσο για ενάντια στον κατακτητή, που ξεσηκώθηκαν και πολέμησαν άψηφώντας τον κίνδυνο για να χαρίσουν στη γη αυτή και πάλι την ελευθερία.

Ήταν οι νεομάρτυρες που με την όμολογία και τη θυσία τους δίδα-ξαν ότι η πίστη στον Θεό δεν ξε-που-λιέται για κάποια πρόσκαιρα και εφήμερα αγαθά.

Ήταν ο ελληνικός στρατός που άψηφώντας τις κακουχίες ξεκί-νη-σε με ένθουσιασμό τον υπέρ πά-ντων αγώνα για την άπελευ-θέρω-ση της Μακεδονίας μας και της πό-λεώς μας.

Όμως αυτή τη λαμπρή και χαρ-μόσυνη ημέρα δεν αρκεί η έκφραση της ευγνωμοσύνης μας με λόγια. Δεν αρκεί η τιμή που εκφράζεται με μνημόσυνα και καταθέσεις στε-φάνων. Δεν αρκεί η συγκίνηση και ο ένθουσιασμός που αισθανόμαστε ψάλλοντας τον έθνικό μας ύμνο ή παρακολουθώντας την παρέλαση. Χρειάζονται και αυτά. Είναι άπα-ραί-τητα, γιατί συντηρούν ζωντανή τη μνήμη και την αίσθηση της ευ-θύνης μας και τη μεταδίδουν στις νεότερες γενεές.

Αυτό όμως που είναι ανάγκη να κά-νουμε είναι να αποδειχθούμε αντάξιοι της ελευθερίας που μας χά-ρισαν οι πατέρες μας με τις θυ-σίες τους, τιμώντας όχι μόνο τους αγώνες τους στα πεδία των μαχών αλλά και στην καθημερινότητά τους κάτω από δύσκολες και αντί-ξοες συνθήκες.

Είναι ανάγκη να αγωνισθούμε και εμείς σήμερα για να μείνουμε ως άτομα και ως Έθνος σταθεροί στην πίστη μας στον Χριστό και ένω-μέ-νοι αδιάρρηκτα με την Έκκλησία μας.

Είναι ανάγκη να έχουμε και εμείς τό θάρρος να όμολογοῦμε ότι πι-στεύ-ουμε στον Θεό και δεν θα άρνηθοῦμε την πίστη μας για κα-νένα λόγο, γιατί χωρίς αυτήν θα είχαμε άφομοιωθεί με τον κατα-κτη-τή και δεν θα είχαμε άποκτήσει ποτέ την ελευθερία μας.

Είναι ανάγκη να τιμοῦμε την ιστορία χωρίς άλλοιώσεις και πα-ρερμηνείες και να την διδάσκουμε στα παιδιά μας μαζί την ελληνική μας γλώσσα.

Είναι ανάγκη νά καλλιεργοῦμε τήν ἀγάπη μας πρὸς τήν πατρίδα, γιατί σέ αὐτήν ὀφείλουμε ὅ,τι εἶμα-στε σήμερα, ἀλλά καί γιατί αὐτή εἶναι ἡ κινητήριος δύναμη γιά τήν πρόοδο καί τήν προκοπή τοῦ Ἕθνους μας.

Καί ἂν οἱ πατέρες μας πού τιμοῦμε σήμερα, ἐορτάζοντας τήν ἐπέτειο τῶν Ἐλευθερίων τῆς πόλεώς μας, κατόρθωσαν μέ ἐλάχιστα μέσα νά μᾶς χαρίσουν τήν ἐλευθερία, ἦταν γιατί πάνω ἀπό ὅλα, πάνω καί ἀπό τόν ἴδιο τόν ἑαυτό τους καί τήν ἴδια τή ζωή τους, ἔβαλαν τήν πα-τρίδα, ἔβαλαν τό κοινό καλό. Καί εἶναι δικό μας χρέος καί δική μας εὐθύνη νά τοὺς μιμηθοῦμε.